Ч. 280 Субота 17 (29) грудня 1894. Рік IV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в Адміністрациї „Ґазети Львівскої" і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Борба против неморальности.

Чим раз сумнїйші настають у нас відносини. Здавалось би, що в нашім краю ширить ся чим раз більше просьвіта, а з нею моральність і добробит, що нарід приходить чим раз більше до пізнаня добра і правди і що темнота широких мас, а з нею й все лихо уступають чим раз більше; але коли приглянутись фактичному станови відносин в нашім краю близше, то покаже ся, що так не есть, як би то здавало ся. Мимо що раз більшого числа шкіл, мимо того, що просьвіту в широких масах темних людий ширять всілякі товариства просьвітні, рускі і польскі, всілякі видавництва та часописи, мимо того що духовеньство устроює місиї, на котрих проповідує слово Боже і подає народови науку — мимо того всего, кажемо, показує ся, що лиш дуже маленька горстка людий користає з сих добродійств і приходить до пізнаня свого добра, а широкі маси народу не лиш остають ся в давній темнотї, але як би на перекір всїм добрим заходам западають в ще більшу, а з нею в моральну і материяльну нужду.

Від многих лїт веде ся у нас борба против піяньства, а чи богато та борба вдіяла? Богато, то правда; богато людий опамятало ся і стали жити тверезо, але й треба було довгих лїт щирого заходу й труду, щоби давне піяньство бодай трохи спинити та довести наше селяньство бодай до такого стану, в якім оно тепер знаходить ся. А всеж-таки піяньства не спинено зовсїм; не перевели ся ще у нас пияницї, що не лиш топлять своє здоровле в горівцї та руйнують свої мастки і добро цілих родин, але ще й своїм приміром та словом тягнуть і других за собою в ту пропасть, в котру самі на осліп гонять. Ба, рззом з піяньством і побіч него зачинає у нас тепер ширити ся чим раз більше груба неморальність, котра ще до недавна обмежала ся може лиш на самі міста. З многих сторін нашого краю дістаємо таки від самих селян дописи, в котрих они подають нам до відомости так разячі, так погані факти про неморальність по селах, що ми їх не можемо навіть публично напятнувати, щоби не оскорбити чувства приличности і моральности. З тих фактів набрали ми того переконаня, що по наших селах з двох сторін ширить ся та неморальність, а догідну основу до неї дає з одної сторони брак примірного житя родинного та домашного вихованя дїтий, а з другої піяньство та ідуче з ним в парі убожіне народу.

Ми позволимо собі нагадати тут лиш дві недавні дописи з підгірских сторін про порядки в Ясени в повітї калуским та в Яблоницн повіта надвірняньского. В обох тих дописях читаємо, що було там богато таких господарів, котрі покидали свої шлюбні жінки і жили з чужими на віру, що кревні з кревними жили на віру, що міняли ся жінками за ґарнець горівки і т. д. Ну, се відносини такі, які хиба можна би де стрітити межи дикими народами в глубинї Африки, а то діє ся в краю, котрий лежить майже в середині найвисше цивілізованої Европи! Треба-ж ще й то зважити, що в обох тих селах суть церкви і школа, отець духовний і учитель, есть власть громадска, котра має не лиш обовязок але й право дбати про моральність в селї. А просимо тепер зважити: де Ясень а де Яблониця, а як зовсїм однакові в них відносини що-до моральности! Факт сей мусить кождому впасти в очи і навести на гадку, що такі самі відносини мусять панувати скрізь по селах на Підгірю в тій сторонї, котрої одним кінцем есть Ясень а другим Яблониця.

Та на жаль і на сором треба сказати, що наше Підгіре та гірскі сторони звістні з неморального житя серед тамошного населеня сільского. На гіґієнічній виставі у Львові у вісімдесяти роках були між иншими виставлені карти, на котрих було означено, де в яких сторонах нашого краю панують заразливі недуги; отже ціла одна карта представляюча коломийске і часть станїславівского Підгіря була замальована одною краскою, котра представляла ту найпоганїйшу заразливу недугу, яка буває наслїдком неморального житя. Чи не сором то? Чи то не сумно і не страшно?!

Коли може на долах, дальше в краю може не в такій мірі стрічає ся неморальність як на Підгірю та в горах, то все таки не можна сказати, щоби й тут єї зовсїм не було. Єсть она всюди а єсть то, що так скажемо, своя власна, доморосла неморальність, трохи відмінна від тої ще поганїйшої, яка тепер переносить ся вже з міст на села. Недавно тому були ми змушені на кілька дописий про дуже неморальні факти відповісти коротко, що не можемо — а того не може зробити й нїяка друга часопис — подати сих фактів до прилюдної відомости, а то з огляду на самі особи і на загальну моральність. На то дістали ми від ч. господаря Марущака з села Т., не інтересованого в попередних дописях таку допись:

„В числї 269 з 14 с. м. у Вашій поучаючій часописи, в новинках, під заголовком: „На розвагу", споминаєте, що богато читачів пишуть о неморальности по селах і радите, що робити,

---

15)

З КРАЮ ФАРАОНІВ.

Культурно-етноґрафічні образки з нинїшного і стародавного Єгипту.

(Після: Г. Бруґша, Ґ. Рольфса, Т. Наймана і др.)

(Дальше.)

V.

Що розповідають нам піраміди і мастаби? — Піраміда Аменемгата III. коло Гавари. — Скарб Усертесена в цегольній піраміді коло Дахшур. — Місто померших коло Теб. — Мумії і портрети мумійні. — Папірус, гієроґліфи і письмо народне. — Що нам розповідають єгипетскі папіруси?

Коли єгипетскі фараони і взагалї всї стародавні Єгиптияни старали ся як найбільше о то, щоби їх „Ка", їх тїнь, жила на сім сьвітї як найдовше, то їм се в значній мірі удало ся; їх тїни встають тепер з пірамід і могил та розповідають нам про давно замерклу бувальщину, про нарід свій, так високо культурний, що сьміло міг би ставити ся з нами на рівнї. В пірамідах (крім найстарших) та мастабах знаходимо не лиш писані памятники та малюнки, котрим вже по чотири або й пять та шість тисячів лїт, але ще й ціле в них урядженє єсть того рода, що з него не лиш догадуємо ся, але таки видимо наглядно, як жив і думав сей стародавний нарід, а многі знаходячі ся там предмети дають нам найлїпше сьвідоцтво о єго високій культурі і цивілізациї. А треба було довгого часу і не малого труду, щоби те все відкрити і розслїдити, бо коли вже сама віра наказувала Єгиптиянам як найстараннїйше зберігати мощі померших і давати їм до гробу всяку вигоду, яку лиш могли мати за житя, то ще більше в пізнїйших часах спонукувала їх укривати дороги для них тїла своїх предків безпощадна рука злодійска, для котрої нїколи нема нїчого сьвятого. Суть докази на то, що звиш яких 3000 лїт тому назад потворились були в Єгиптї цїлі ватаги злодійскі, що добували ся до пірамід та могил і забирали звідтам всїлякі дорогоцїнности. Дійшов навіть до нас папірус, котрий нам розказує, що за фараона Рамзеса IX., з причини зависти межи двома урядниками прийшло було до великого розладу в краю а злодії скористали з того і зачали були розбивати гроби в містї померших коло Теб, та забирали звідтам, що лиш дало ся. Они порозбивали майже всї гроби приватні і вломали ся навіть до одної піраміди королївскої та ограбили єї. Жиючі ратували мощі своїх предків від злодіїв тим способом, що переносили їх потайком з гробу до гробу. В 1881 р. викрито коло Дар ель-Баґері в однїй печері, викованій в скалї, сховані тут королївскі мумії, котрі були обдерті зі всїх дорогоцїнностий на них; лиш одна мумія, королевої Аагхотеп, матери короля Амозіса, котру знайдено ще в 1860 р. в могилї коло Дра абул Неґа, була ще ціла в золотї.

Не диво що серед таких обставин старали ся Єгиптияни о скілько можна найбільше укрити приступ до могил своїх предків. В давнїйших пірамідах був вхід до них таки в стїнї від північної сторони заложений великим каменем; в пірамідах з пізнїйших часів був вхід десь далеко з боку і попід землю, тайний, не звістний нїкому, хиба найблизшій родинї померших. Як виглядали піраміди в серединї, нехай послужать слїдуючі описи.

Ще в 1887 р. удало ся було анґлійскому інжинїрови Флїдерсови Петрі докопати ся коло Гавари в оазї, званій Фаюм до цікавих єгипетских гробів. Тут добув ся він і до середини піраміди фараона Аменемгата III. і дістав ся до королївскої гробницї. Показало ся, що та гробниця була викута в одноцїлім камени, котрої стїни були на півтретя сяжня грубі, але, що в нїй були вже й злодії, як здає ся, ще за часів панованя Перзів в Єгиптї. Гробниця представляла невеличку комнату, 22 стіп довгу а 8 стіп високу. Цїлий камінь, з котрого зроблено гробницю, міг важити яких 200 тон. В гробници знайшли ся дві камінні домовини, одна більша, друга менша, з дуже старанно вигладженого пісківця, але без всїляких написий. Більша домовина мала низьку підставу, украшену різьбою. Дальше знайшли ся тут дві судинки з вигладженого вапняка з підставами

аби ся від тої гнилизни устеречи. Будьте-ж такі ласкаві і порадьте, що в тім випадку робити, де самі родичі свою 13-літну донечку, ведуть з села до міста, до дому розпусти і беруть за ню з гори від зводчиків мойсеєвого віроісповіданя 5 до 7 зр. а за то донечка зарабляє для тих зводників грубі гроші? А мусить зарабляти, бо єї бють. Скажете певно: „Нехай такі родичі пропадають разом з донькою! І ми би так сказали, коби то они хотіли пропасти. Їх знївечена донечка ходить відтак поміж невинні дівчата, хвалить ся новими суконками і без сорому, де она на них дуже легко і приємно заробила, до такого зарібку заохочує других“.

„Не кажемо писати, де і хто то чинить, бо то дійстно більше шкоди як хісна принесе. Однакож для таких підлих і темних родичів треба конче щось написати; може десятий або сотний буде їм читати, а они возьмуть то до себе та вдарять ся груди і застановлять ся, в яку пропасть втрутили свою донечку на ціле житє. А хоч для них буде вже за пізно, то бодай закажуть донці, аби не тягла за собою других“.

Аж страшно о тім погадати, що то у нас діє ся, а що так діє ся, як п. Марущак пише, то се правда, бо ми знаємо, що так буває н. пр. по селах, яких шість миль від Львова. Що-ж діяти против такого ширеня ся неморальности і деморалізациї? Нема иншої ради, як лиш вести таку саму борбу, як вело ся і веде ся против піяньства. Як вести ту борбу? — се питанє лишаємо поки що без відповіди; відповімо на него пізнійше а тепер піддаємо лиш саму гадку в надії, що може хтось з наших читателів буде так добрий та розкаже, як би вести борбу против неморальности.

З руских товариств.

Перші вечерниці стрийскої філії „Просьвіти“ в сегорічнім сезоні відбулись після оповіщеної проґрами в неділю 16 грудня. Велика снігова метелиця, яка тревала цілу суботу і в неділю до полудня, не заповідала тим вечерницям поводженя і виділ філії надумував ся вже, чи для сеї перешкоди не належить відкликати вечерниць. Тимчасом щира охота членів Просьвіти з Стрийщини взяла верх над неприязною непогодою і ще не насціла означена година, а вже простора саля під Чорним Орлом почала наповнюватись селянами прибувшими громадно не лиш з поблизьких сел, але і з подальших а навіть і о 2—3 милї. Прибули-ж они не самі а привели з собою свої родини, так, що число всїх участників виносило над 300 осіб.

Коли заповнилась саля, виступив на естраду голова філії о. сов. Федусевич і відкрив вечерниці довшою промовою. В першій части промови говорив про справу просьвіти взагалі і єї хосенність для селяньства, а також про задачі товариства Просьвіти і єго орґанізацию — другу часть посьвятив памяти пок. дра Омеляна Огоновского і розповів про єго житє і заслуги. Бесїда виголошена була з властивою бесїдникови красноріичивостию а при тім дуже приступно, а щирий і високо-патріотичний тон єї поривав зібраних.

По тій промові виступив школярик з Жулина Юрко Лагула і виголосив патріотичний стишок п. з. „Слава Руси“ сьміло і з зрозумінем, за що нагороджено єго рясними оплесками. Відтак відсьпівав хор стрийского „Бояна“ дві пісні, котрі на неумовкаючі домаганя мусів повторити. Слідував другий виклад, котрий держав проф. Іван Вахнянин. Бесїдник говорив про властивости людскої шкіри, а виклад свій поясняв демострациями. Професор Вахнянин має незвичайний дар популяризациї предмету і сим разом удержав він слухачів в безнастанній цікавости, а виклад єго подав присутним богато нових відомостий. Слїдували знов пісні, виконані стрийским Бояном і деклямация хлопчика-школярика з Семигинова, а відтак п. Ярослав Олесницкий мав відчит „Про гетьманьство Мазепи“. Хоч відчит сей надавав ся може більше для інтеліґентної публики, то мимо того заняв він дуже і селян, котрі вислухали єго з великою увагою і подякували.

На закінчене відсьпівали всї присутні „Ще не вмерла Україна!“ — а відтак др. Олесницкий в коротких словах попращав участників і заповів дальші вечерниці на день 30 грудня с. р.

Перегляд політичний.

Нині розпочали ся засїданя Сойму краєвого. Маршалок краєвий Є. Ексц. кн. Санґушко відкриваючи засїданє згадав про Виставу краю і гостину Найясп. Пана та висказав надію, що вистава причинить ся до скріпленя спільної підстави пожиточної а згідної праці і добрих відносин межи обома народностями край сей замешкуючими. Опісля присьвятив п. Маршалок теплу згадку помершим послам.

Є. Ексц. п. Намістник ґр. Бадені заповів в своїй бесїдї заснованє двох семінарий учительских, в Коросні і Сокали і приготовленя в справі школи слюсарства машинового в Тернополи і Академії торговельної у Львові, а наконець висказав надію, що будучий Сойм буде займати ся поправою нашої орґанїзациї адміністрацийної з долини.

До „Дїла“ доносять з України о яких-сь арештованих молодих Русинів-Українців за то, що они удержують літературну звязь з Русинами в Галичині та переписують ся з ними, або мають деяке число якоїсь руской часописи з Галичини або яку руску книжку.

Новинки.

Львів дня 28 грудня.

— **Іменованя і перенесеня.** Асистентами лїсництва при галицкій дирекциї скарбу іменовані Франц Борек; Леопольд Кесельрінґ. Секретар пов. Кароль Солярик перенесений з Перемишлян до Решова. Канцеліст Онуфрий Филипчак зі Львова і Павло Оконьский з Золочева одержали посади ведучих книги, перший в Самборі, другий в Перемишли.

— **Бурмистром міста Коломиї** вибраний аптикар Бронислав Витославский.

— **Нові почти.** Від нового року будуть отворені почти в Крушельници пов. стрийского для громад Ямельниця, Корчин, Крушельниця, Підгірці і Сопот; дальше в Сїхові повіта львівского і в Стецевій пов. снятиньского для громад Горбасівка, Підвисока, Русів, Стецева і Рудольфсдорф.

— **Войскові вправи резервових офіцирів.** Міністер війни бар. Кріґгамер видав таке розпорядженє що-до вправ резервових офіцирів: Резервові офіцири лінійної армії і резервові кадети мають бути покликані до войскових вправ зараз в першім році по своїм виступленю з презенцийної служби, відтак в третім і в шестім роцї.

так само украшеними різьбою, як домовина і порозбивані алябастрові вази або т. зв. канопи, а на одним куснику з них було виписане імя Аменемгат III. Здаєсь бути річию певною, що у більшій домовинї спочивало тїло короля Аменемгата III., але чия була друга домовина, годі відгадати. Флїдерс став тогди шукати правдивого входу до піраміди иншим способом. Він спровадив з Каіра найлїпших робітників і ті вертїли через кілька недїль діру в камени і остаточно пробили єго. Аж тепер віднайшов ся правдивий вхід до піраміди попід землю. Була то отже перша піраміда з підземним входом і в сподї зовсім инакше збудована, як піраміди коло Ґізех або Саккари; вхід до неї був вже не від півночи але від полудня.

В перших днях марта сего року удало ся ґенеральному директорови музея в Ґізех віднайти нові гроби королівскі та входи до двох цеглових пірамід коло Дахшур. Про одну з тих пірамід, північну, розповідали собі ще стародавні Греки, що єї виставив король Азихіс, котрий казав раз пораз добувати жердкою намул із ставу, та з того, що удержалось на жердці, робити цегли на піраміду. Отже коло тої піраміди став Морґан шукати за королївскими гробами і єму удало ся щасливе не лиш їх відшукати, але ще й знайти в них великий скарб, котрий оціняють на 400.000 зр. Насамперед знайшов він не сам вхід до пірамід, але довгий підземний закіп, котрим злодії в давних часах хотїли добути ся до королївских гробниць. Наконець удало ся єму добути ся до чотирох гробниць. В одній з них, в другій від заходу, знайшла ся домовина королевої Гент-Нофріт; в трох прочих домовинах спочивали тїла королївских доньок, але мумій вже не було в жадній з домовин, бо злодії їх насамперед обдерли з дорогоцїнностий, а відтак знищили. Знайшлось лиш велике число т. зв. канопів, або алябастрових ваз, в котрих складано серце і внутренности померших. Дальше пошукуванє навело на слїд двох ямок видовбаних в скалї, а зверха заліплених, в котрих знаходили ся дорогоцїнности померших. Они були зложені в деревляних, позолочуваних скринках, котрі однакож вже були зовсім на порох розсипані.

В одній із тих ямок, недалеко гробу княжни Гатор-Сат, знайдено 44 штук всїляких дорогоцїнностий, між иншими: Нагрудник з литого золота 57 міліметрів широкий а 48 високий; на серединї було виписане імя короля Усертесен II, обняте двома кригульцями з подвійною короною, долїшного і горїшного Єгипту; імя було виписане гієроґліфами (сьвятим письмом) вирізаними з дорогого каміня як: туркуси, карнеоль та ляпіс лязулї, а кождий камінчик був ще оправлений в золото.—Золота, подвійна мушля 61 міліметрів довга, а 14 широка; сїмнайцять золотих мушель по 17 мілім. високих, а 14 широких; клямра від ланцуха на шию з двох навинених на себе цьвіток, украшених маленечкими туркусами і карнеольом; золотий замочок в видї серця; два золоті обручики (нараменники); два нараменники вложені дрібнесенькими пацьорочками з дорогого каміня; хрущики (жуки, як ті, котрі ми повисше описали, що точать кульочки) з аметисту на золотих плиточках, з котрих на одній виписане імя короля Усертесена III; хрущик з якоїсь маси з іменем княжни Гатор-Сат; зеркальце оправлене в золото і срібло; 240 пацьорок з аметисту; 18 пацьорок із смараґду; 8 малесеньких судинок з алябастру і т. д.

В другій з тих ямок, недалеко від гробу княжни Сент-Сенбес-т, знайдено 104 штук дорогоцїнностий, а між ними: Великий нагрудник з литого золота, виложений всїляким дорогим камінєм, 63 ґрамів ваги; на нїм есть виписане імя Усертесена III і зображені по обох боках дві сфінкси з головами кругульця, одна з тих сфінксів допче ногами якогось мурина, а другий якийсь чоловік, нїби Азият, просить ся у неї. — Другий великий нагрудник з литого золота важить 135 ґрамів; на нїм есть зображений в двох особах один і той сам король. Кожда з тих осіб держить одною рукою за волосе якогось Азията, а другою здоймає палицю, як би хотїла бити. По серединї есть виписана напись: „Король Аменемгат III, добротливий бог, пан обох сьвітів, що покорив Менті і Саті“ (народи Синая і Арабії). — Золотий ланцух, зложений із 43 золотих, подовгастих і плоских, а з 98 круглих пацьорок, ваги 51 ґрамів; прикраса до якогось нашийника з 4 львиних головок, ваги 20 ґрамів; велика золота мушля, виложена ріжнобарвними дорогими камінчиками, що зображають цьвіт льотоса — робота дуже штучна — ваги 14 ґрамів; друга мушля ваги 65 ґрамів; золота дудочка (фіоля) на вуголь до чорненя бров (хто би то сподївав ся, що жінки вже майже 4000 лїт тому назад знали са на тій штуцї!) так чудесної роботи, що представляє найбільшу вартість артистичну — рисунок на нїй уложений з дуже маленьких, золотих пацьорочок, прилютовуваних кожда окремо; жуки з золота, аметисту і смараґду; жук з іменем княгинї Меріт; малесенькі вази з обсидіяну і карнеолю,

Офіцири, що не належать до армії лінійної, як: войскові урядники, заступники асистентів-лікарів і заступники акцесистів при інтендантурі в резерві мають бути покликувані до войскових вправ в другім році по виступленю з активної службы, а відтак в четвертім і шестім році.

— **Зі Стрия пишуть**: Дня 8 грудня відбулись в Стрию сходини делеґатів читалень „Просьвіти“ за ініцятивою Стрийскої філії. Щоби річ обговорити основно, запрошено на ті сходини делеґатів лише з пяти сел, а іменно: з Любінець, Семигинова, Дашави, Долгого і Уголни, котрі явились в повнім комплєті. Наради велись довший час і були дуже оживлені. Обговорювано способи, як би піднести заінтересоване читальнями вже істнуючими і як-би получити їх з інституциями економічними. Всї делеґати прирекли ділати енерґічно в тім напрямі. В Уголні, де доси Читальні не було, порішено заснувати читальню „Просьвіти“ і сейчас підписано статути. В Лашаві має читальня „Просьвіти“ в короткім часї відкрити крамницю. Сходинам проводив о. сов. Федусевич, а про справи Читалень реферував др. Олесницкий. Порішено відтак в найблизшім часї відбувати наради по черзї з делеґатами других сел Стрийщини. — Дня 18 відбулись вечерницї сьвято-Николаївскі в Рускім Касині, котрі згромадили значнійше число місцевих і позамісцевих Русинів. Забава йшла охочо, і так малі гості наділені щедро дарунками як і старші опустили вечерницї з повним вдоволенем. — Дня 23 с. м. відбув ся звичайний Загальний збір Міщаньскої Бесіди, котрий виказав знаменитий розвій сего товариства. Тут лише згадуємо, що головою товариства вибраний і дальше дотеперішний дуже діяльний голова о. Бобикевич.

— **На деканальнім зборі** сьвященьства в Рогатинї під проводом о. декана Й. Макогоньского дня 20 грудня с. р. о. декан зібрав вкладки грошеві на товариство взаїмної помочи дяків, епархії львівскої. Кожда церков дала з каси братскої по 1 зр., а дяки по 2 зр. Таким способом зібрало ся разом 47 зр., котрі передано аґентови товариства п. Ілиї Бойкевичеви, а той післав їх до Львова.

— **Дім для студентів.** Студенти політехніки у Львові заходять ся коло будови дому, в котрім могли би біднїйші товариші мати поміщене за умірену цїну. Будинок вже на окінченю. Землю під будинок подарували архітект Левиньский і проф. Захаревич. Згаданий дім находить ся на Кастелївці при ул. Стріла, віддалений від політехніки 8 минут ходу, стоїть уже під дахом а в жовтни 1895 р. буде відданий до ужитку. В сутеренах поміщена обширна їдальня, кухня, мешкане для сторожа і служачих, ванни, пральня, пивниця і склади. Всїх комнат на двох поверхах єсть 32, в котрих може мешкати 59, взглядно 80 студентів за цїну 4 зр. місячно.

— **Він і она.** При улици Різницкій у Львові челядник шевский Адам Бринярский стрілив з револьвера до своєї любки Теофілї Ґембаровскої і зранив єї в ногу, а потім сам собі стрілив в лоб і помер небавом. Єї завезли до шпиталю. Він мав 22 роки, а она 24. Причина сеї пригоди була така, що мати Бринярского не позволила ему женити ся з Ґембаровскою, бо то була дївчина без чести. Она лиш через то не згинула, що в час схопила рукою револьвер, вимірений їй в груди.

— **Убийство.** З Тернополя пишуть до Gaz. narodow-oї: На другий день лат. Різдва перед полуднем стрітили ся два незнані в Тернополи мужчини перед судом. З них один пробив штилетом другого, так що той упав зараз неживий. При убитім не найшли нїякого письма, по котрім можна би пізнати, звідки він і хто. Убийника зараз увязнено. Доси не признав ся, хто він та длячого убив чоловіка. Оба незнакомі походять мабуть з богатших людий, бо поводять ся по паньски.

— **Невеселі сьвята** мала родина Памперлїв в Калядорфі коло Штокерав. Коршмар Осип Памперль вибрав ся на перший день сьвят з жінкою до Вуллерсдорфу на богослуженє. Дома остала ся 20-лїтна слуга Гавлячек, 8-лїтна донечка і піврічний синок Памперлїв. Коли господаря не було дома, напав якийсь опришок на дім Памперля, убив слугу і 8-лїтну донечку і перекинув все, що дома було, шукаючи за грішми. Мусїв то бути опришок, котрий знав, що Памперль продав вина за 300 зр. Але Памперль, коли йшов до церкви, забрав гроші з собою і не оставив в хатї нїчого. Коли вернув з жінкою до дому, застав два трупи. Можна собі подумати, які невеселі мав сьвята.

Господарство, промисл і торговля.

Львів 23 грудня: пшениця 6·— до 6·50 жито 4·90 до 5·25; ячмінь броварний 5·— до 6·—; ячмінь пашний 4·— до 4·50; овес 5.— до 5·15; ріпак 8·— до 9·—; горох 6·— до 7·50; вика 4·75 до 5·—; насїнє льняне —·— до —·—; сїмя —·— до —·—; біб —·— до —·—; бобик 4·25 до 4·50; гречка —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 55·—; біла 60·— до 90·—; шведска 40·— до 50·—; кмен —·— до —·—; аниж —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; нова —·— до —·—; хміль —·— до —·—; спіритус —·— до —·—

ТЕЛЄҐРАМИ.

Будапешт 28 грудня. Векерле заявив в клюбі ліберальної партії, що кабінет не маючи повного довіря у Монарха подав ся до димісиї і Монарх єї приняв. Векерльому зроблено велику овацию.

Арко 28 грудня. Бувший король неапольский Франц II. помер вчера около 3 години.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1894, після львівск. год.

Відходять до

	Поспішний		Особовий			
Кракова	3·00	10·46	5·26	11·11	7·31	—
Підволочиск	6·44	3·20	10·16	11·11	—	—
Підвол. Підзам.	6·58	3·32	10·40	11·33	—	—
Черновець	6·51	—	10·51	3·31	11·06	—
Стрия	—	—	10·26	7·21	3.41	7·46
Белзця	—	—	9·56	7·21	—	—

Приходять з

Кракова	3·08	6·01	6·46	9·36	9·36	—
Підволочиск	2·48	10·06	6·21	9·46	—	—
Підвол. Підзам.	2·34	9·49	9·21	5·55	—	—
Черновець	10·16	—	7·11	8.13	1·03	2·38
Стрия	—	—	9·23	9·10	12·46	—
Белзця	—	—	8·24	5·21	—	—

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

В інформацийнім бюрі ц. к. австр. зелїзниц державних у Львові ул. Третого Мая ч. 3. (Готель Імперіяль) продає ся білєти полосові і окружні, пляни їзди і тариф у форматї кишеневім і дає ся інформациї в справах тарифових і перевозових. У тім бюрі, а також у такім самім бюрі у Відни (I. Johannesgasse 29) уділяє ся устних або письменних пояснень в справах служби на ц. к. австр. зелїзницях державних. О скілько підручники з... зваляють, можна також засягнути інформаций що до решти австро-угорских і заграничних зелїзниць.

більші вази аж до висоти одного метра з алябастру і богато инших річий.

Всї ті предмети, як видко, власність княгинь з роду фараонів Усертесенів, представляють неоцінену вартість археольоґічну і показують нам, як вже в так глубокій старинї мусїла високо стояти культура в Єгиптї. Найславнїйші нинїшні юбілєри і золотники кажуть, що й нинї не можна би зробити красших річий. Декотрі суть навіть так делїкатної роботи, що то річ неможлива, щоби зробити щось подібного без побільшаючого скла; видко, що Єгиптияни мусїли вже давно знати побільшаюче скло, лиш оно по кількох тисячах лїт вийшло з уживаня і люди на него позабули. Так само треба було до оброблюваня дорогих каменів дуже твердих металевих знарядів, пилочок та свердликів і ножів. Все то мусїло бути в Єгиптї вже на 2500 лїт перед Рождеством Христовим, а коли з історії знаємо, що при богослуженю і в хірурґії уживано лиш ножів та пилок з кременя, то длятого, бо після науки египетскої віри був гріх уживати таких знарядів з зеліза або сталї.

До внутра північної піраміди коло Дахшур добув ся Морґан аж з початком сего місяця, але не знайшов там нїчого. Були в нїй, що правда, просторі комнати збудовані з красного, білого вапняка, а гробниця королївска з ґранітових плит, але в нїй не було нїчого більше лиш купа румовища, знак, що й тут гостили злодїї та забрали що лиш дало ся забрати.

Заохочений знайденими в першій піраміді скарбами взяв ся був Морґан ще в цьвітни с. р. шукати підземних входів до другої піраміди, положеної трохи дальше на полудне, що стоїть недалеко села Меншієх. Дня 12 цьвітня віднайшов він був чотири глубокі ями (керниці) видовбані в скалах недалеко від сеї піраміди. В одній з них, в глубинї трох метрів знайшов він під румовищем деревляну статую, покриту золотою бляхою, а на нїй були виписані імена двох незвістних доси фараонів: Фу-аб-ра і Гор. Ще глубше знайшли ся черепи з канопами з дуже цїкавими написями а ще шість метрів глубше показалась яма, закрита широкими дошками. По відсуненю тих дошок показав ся розбитий камінь, котрий закривав вхід до комнати, зробленої з білого вапняка — робота злодїїв. Морґан пішов за сим слїдом дальше і добув ся до двох стоячих одна понад другою комнат, де знайшов ще на первістнім місци дві деревлянні, неотвирані скринї. Перша з них в горішній комнатцї, виглядала як капличка а в нїй були замкнені „Ка“, статуи, зображаючі тїни помершцх. Скриня ся була украшена золотими плитками з написами. На горішній з них було зроблене крилате сонце а коло него напись: „Бегудті, бог великий, сьвітлодатель, пан неба“. По боках були виписані всї пять титулів короля: 1) Горус: Готеб аб (добротливої мисли); 2) пан диядемів: величавої появи; 3) золотий Горус: ясність богів; 4) пан горішного і долїшного Єгипту, пан обох сьвітів: той, котрий приказує то, що потреба, іменем Фу-аб-ра; 5) законний сон сонця, котре его любить, Гор, жиюча королївска тїнь в Памері (місце могили), котрий дає житє, постійність і силу. Нехай радує ся на престолї Горуса жиючих як сонце во віки віков!

(Дальше буде).

Нові книжки! **Кобзар** Т. Шевченка, критичне видане в гарній оправі з пересилкою 5 зр. **Записки** тов. ім. Шевченка, 4 томи по 1 зр. — **В. Чайченка:** Твори прозаїчні ч. I. 80 кр. ч. II 60 кр. ч. III. 80 кр.; Під хмарним небом, поезиї ч. I. 1 зр., З народного поля, поезиї ч. II. 60 кр. — **Сибір** О. Кенана ч. I. II. 1·20 зр. — **Пролісок**, збірник поезий Павла Граба ч. I. 20 кр.— **Словар** рос.-укр. ч. I. Уманця і Спілки, 2·50 зр.— Твори ч. I. Трохима **Зїньківского** 1 зр. — Лесї Українки і М. Ставиского: Книга пісень **Гайного** 80 кр.; Л. Українка: **На крилах пісень**, поезиї 60 кр. — Ол. Колеси „про Юрия **Федьковича**“ 20 кр. — **Пани і люди**, повість Левенка 80 кр. Єго-ж **„Солдатский розрух“** 10 кр. Історичну бібліотеку і всї вичислені книжки можна купити в книгарни тов. ім. Шевченка у Львові, при ул. Академічній ч. 8.

— **У Львові** виходять ті літературні часописи і вістники: **Зоря**, ілюстроване письмо літературно-наукове, 72 аркушів друку на рік, коштує 6 зр. у Львові, ул. Академична ч. 8. — **Дзвінок**, ілюстроване письмо для науки і забави руских дїтий і молодежи; 36 аркушів друку 5 зр. у Львові ул. Чарнецкого ч. 26. — **Правда**, місячник політики, науки і письменьства, около 60 арк. друку, 5 зр. у Львові ул. Академічна ч. 8. — **Житє і Слово**, вістник лїтератури історії і фольклору; 60 аркушів друку 5, зр. у Львові, ул. Глубока ч. 7.

За редакцию відповідає **Адам Креховецкий**.

З друкарнї З. Ловиньского під зарядом Б. І. Вебера.